

Czwartek 26 maj 2005

P6_TA(2005)0210

Agenda Społeczna (2006-2010)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Agendy Społecznej na lata 2006-2010 (2004/2191 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji (COM(2005)0033),
  - uwzględniając Europejską Kartę Społeczną,
  - uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla w sprawie przyszłej polityki społecznej w rozszerzonej Unii Europejskiej z maja 2004 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2003 r. w sprawie zestawienia wyników realizacji Agendy Społecznej⁽¹⁾,
  - uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie sytuacji społecznej w Unii Europejskiej (SEC(2004)0636),
  - uwzględniając komunikat przewodniczącego Barroso w porozumieniu z wiceprzewodniczącym Verheugenem na wiosenny szczyt Rady Europejskiej „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Nowy początek strategii lizbońskiej” z dnia 2 lutego 2005 r. (COM(2005)0024),
  - uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy,
  - uwzględniając Zieloną Księgę zatytułowaną „Wobec zmian demograficznych: nowa międzypokoleniowa solidarność (COM(2005)0094)”,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0142/2005),
- A. mając na uwadze, że osiągnięcie celów lizbońskich większej liczby jakościowo lepszych miejsc pracy i spójności społecznej wymaga unowocześnienia i wzmocnienia europejskiego modelu społecznego w celu lepszego zniesienia skutków zmian struktury populacji oraz udostępnienia wiedzy i umiejętności niezbędnych w społeczeństwie, w którym nastąpiły zmiany technologiczne,
- B. mając na uwadze, że dobrym sposobem osiągnięcia spójności społecznej obywateli Unii Europejskiej jest zapewnienie każdej osobie zdolnej do pracy możliwości otrzymania odpowiednio płatnej pracy w warunkach, które pozwalają na zachowanie równowagi pomiędzy życiem zawodowym i osobistym, a osobom niezdolnym do pracy – odpowiedniego dochodu, który umożliwi im wydobycie się z ubóstwa,
- C. mając na uwadze, że rozwój i promowanie europejskiego kapitału ludzkiego i społecznego są nie tylko istotne w budowaniu gospodarki opartej na wiedzy, lecz również stanowią kluczowy element w integracji społecznej i dostosowaniu się do zmian strukturalnych na rynku pracy,
- D. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) w Unii są istotnym elementem wskaźników wzrostu i stopy zatrudnienia, ponieważ zatrudniają dużą liczbę pracowników oraz mając na uwadze, że szczególnie nacisk kładzie się obecnie na tworzenie miejsc pracy przez firmy rozpoczynające działalność i ogólnie MŚP, Państwa Członkowskie powinny w tym celu szczególnie wspierać przedsiębiorczość, innowacje i przyjazne przedsiębiorstwom otoczenie,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 226.

Czwartek 26 maj 2005

- E. mając na uwadze, że w Europie stopy zatrudnienia muszą wzrosnąć, co oznacza potrzebę większych wysiłków i podjęcia praktycznych, perspektywicznych środków w celu pomocy kobietom, ludziom młodym, osobom niepełnosprawnym, starszym wiekiem pracownikom, niewykwalifikowanym pracownikom, długotrwale bezrobotnym i członkom mniejszości w znalezieniu zatrudnienia dostosowanego do ich kwalifikacji,
- F. mając na uwadze, że mobilność w zakresie zatrudnienia w Europie jest zbyt niska, a zatem potencjalnie dostępne miejsca pracy są niewystarczająco wykorzystane,
- G. mając na uwadze, że pomimo prekursorskiej roli Europy w dziedzinie równego traktowania i w zwalczaniu dyskryminacji, wciąż istnieją znaczne problemy, takie jak trudności, których kobiety niejednokrotnie doświadczają w zakresie dostępu do rynku pracy, nierówność wynagrodzeń, różnice w możliwościach kształcenia i perspektywach rozwoju zawodowego i awansu, trudności z łączeniem obowiązków zawodowych i rodzinnych oraz brak zaangażowania kobiet w procesy podejmowania decyzji w społeczeństwie,
- H. mając na uwadze, że zwalczanie ubóstwa wymaga podjęcia zdecydowanych działań,
- I. mając na uwadze, że polityki społeczne stanowią główny czynnik w tworzeniu spójności społecznej i zapewnienia dostępu do praw podstawowych oraz główny czynnik wzrostu gospodarczego UE,
- J. mając na uwadze, że należy umożliwić w praktyce łączenie obowiązków zawodowych i rodzinnych, co umożliwi mężczyznom i kobietom czynny udział w rynku pracy, rozwój zawodowy i prowadzenie harmonijnego i owocnego życia rodzinnego,
- K. mając na uwadze, że zgodnie z odpowiedzialnością, jaka na nich spoczywa z punktu widzenia polityki społecznej, przedsiębiorstwa powinny zaoferować swoim pracownikom najlepsze możliwe warunki kształcenia:
- w okresach zarezerwowanych na odbycie praktycznego szkolenia wstępnego;
  - w okresach regularnych szkoleń dla pracowników;
  - w związku z uznaniem i zatwierdzeniem wiedzy zdobytej dzięki praktyce zawodowej;

w celu osiągnięcia tych celów wszystkie duże przedsiębiorstwa powinny przygotować plany i analizy dotyczące szkoleń i rozwoju umiejętności, które będą następnie negocjowane przez partnerów społecznych i instytucje przyznające kwalifikacje zawodowe,

Kwestie ogólne

1. uważa, że Komisja podaje dobrą analizę tego problemu i zadań stojących przed Europą w celu zachowania i wzmocnienia wyjątkowego europejskiego modelu społecznego; uważa, że Europejska Agenda Społeczna musi przyczynić się do zrównoważonego wdrożenia czterech filarów Strategii Lizbońskiej, czyli koordynacji gospodarczej, polityki zatrudnienia, polityki społecznej i trwałego rozwoju;
2. wyraża ubolewanie, że ze względu na ogólny charakter propozycji i/lub brak praktycznych środków w Agendzie Społecznej realizacja ambitnej strategii lizbońskiej nie przebiega tak dynamicznie, jak planowano; w związku z tym zwraca uwagę na strategiczne cele Unii: „pobudzenie wzrostu gospodarczego jest niezbędne dla dobrobytu, może przywrócić pełne zatrudnienie, jest również fundamentem sprawiedliwości społecznej i szans dla wszystkich. Jest ono również niezbędne dla pozycji Europy na świecie i jej zdolności do mobilizowania zasobów w celu sprostanania wielu różnym globalnym wyzwaniom⁽¹⁾”;
3. podkreśla znaczenie odpowiedzialności każdego Państwa Członkowskiego za wdrożenie i stosowanie obowiązującego prawodawstwa i przeprowadzenie reform, w celu osiągnięcia celów lizbońskich;
4. uważa, że Europejska Agenda Społeczna musi przyczynić się do przestrzegania praw podstawowych zawartych w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy; proponuje zatem, aby Agenda przewidywała coroczną kontrolę ochrony podstawowych praw socjalnych przez Unię;

⁽¹⁾ zob. COM(2005)0012.

Czwartek 26 maj 2005

5. wzywa Radę i Komisję do przygotowania, na podstawie obecnej Agendy Społecznej, prawdziwej Agendy Społecznej, zbudowanej na Agendzie Społecznej na lata 2000-2005, z konkretnymi propozycjami dotyczącymi polityki, harmonogramem i specjalną procedurą (tabela wyników) monitorowania jej wdrożenia; wzywa Komisję do wzmocnienia Agendy Społecznej poprzez propozycje wyszczególnione tematycznie w niniejszej rezolucji;
6. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji we wzmocnienie społecznego wymiaru globalizacji i oczekuje, że Komisja zasięgnie jego opinii w sprawie praktycznych środków zaproponowanych przez nią i jej międzydepartamentalne grupy działające w tym obszarze;
7. uważa, że włączenie różnych programów wspólnotowych do programu Progress nie może zmniejszać zakresu lub redukować finansowania programów działania w pięciu przedmiotowych obszarach; wzywa wszystkie zainteresowane strony w ramach zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego do zaangażowania się w monitorowanie wdrażania różnych składników programu;
8. odnotowuje zamiar Komisji w kontekście komunikatu w sprawie usług społecznych użyteczności publicznej; nalega w związku z tym, aby usługi te były zwolnione z wymogu notyfikacji obowiązującego w polityce pomocy państwa i wzywa do przedstawienia projektu dyrektywy ramowej w sprawie usług, która chroniłaby zasady dotyczące tych usług wspólnotowych i zapewniała ich finansowanie;
9. uważa, że niezbędne są wszechstronne i szczegółowe statystyki i analizy oraz ustanowienie odpowiedniego systemu publicznej pomocy społecznej zapewniającego informacje o ofertach pracy, opiece lekarskiej i doradztwie; zauważa, że coroczne posiedzenia są istotne dla śledzenia i oceny Agendy Społecznej; uważa, że w rozszerzonej Europie powinna jednak istnieć ciągła i określona strategia współpracy; zaznacza brak właściwego określenia podziału odpowiedzialności i kompetencji między Wspólnotą, Państwami Członkowskimi i organizacjami pozarządowymi;
10. Jest świadom faktu, iż gospodarki lokalne i MŚP są kluczowymi czynnikami rozwoju gospodarczego i zatrudnienia oraz że przypada na nie ponad 90 % działalności gospodarczej w gospodarkach europejskich; zauważa, że do powstawania nowych miejsc pracy można się przyczyniać poprzez udzielanie pomocy MŚP oraz stwarzanie korzystnych warunków, opracowywanie programów specjalnych i udzielanie dodatkowych korzyści w zamian za nowe miejsca pracy;
11. wzywa do połączenia ogłoszonego zamiaru oceny wpływu każdego środka europejskiego na sferę społeczną i zatrudnienia z instrumentem jego realizacji oraz oceną i środkami ścisłej kontroli;

Demografia i dostęp do zatrudnienia

12. uważa, że aktualny rozwój demograficzny wywiera presję na rynek pracy i system ubezpieczeń społecznych; podkreśla pilną potrzebę działań pozytywnych w celu poprawy pozycji starszych pracowników na rynku pracy oraz właściwych decyzji politycznych, które nie tylko odwrócą tę tendencję, ale także stworzą nowe możliwości lepszej jakości życia zawodowego, prawa do kształcenia ustawicznego, większej elastyczności w wyborze rent i planów emerytalnych oraz pozytywnych bodźców do zwiększenia liczby lat aktywnego zatrudnienia; uważa, że, odnośnie do koordynacji emerytur, należy zainicjować ogólną debatę dotyczącą powszechnego prawa do emerytury w akceptowalnej wysokości uwzględniając pracowników zatrudnionych na niestandardowym stanowisku lub osoby z grup wysokiego ryzyka;
13. z zadowoleniem przyjmuje Zieloną Księgę dotyczącą zmian demograficznych, jako użyteczny wkład w analizę wieloaspektowych wyzwań, wobec których stoi Unia Europejska i uważa, że Parlament powinien przyczynić się do ogólnej refleksji dotyczącej konsekwencji niżu demograficznego i sporządzić projekty odpowiednich instrumentów politycznych, których UE i Państwa Członkowskie mogłyby użyć w celu rozwiązania tego problemu;
14. zauważa, że pewne grupy w społeczeństwie wciąż są dyskryminowane w zakresie ich praw do wysokiej jakości zatrudnienia; wzywa do przedstawienia praktycznych propozycji dotyczących szczególnego wsparcia dla kobiet, osób starszych, ludzi młodych, osób niepełnosprawnych i członków mniejszości we włączeniu do świata pracy i udziału w programach na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej;

Czwartek 26 maj 2005

15. wyraża nadzieję, że działania zmierzające do zwalczania dyskryminacji (związane w szczególności z uczestnictwem mniejszości) będą intensyfikowane i że Państwa Członkowskie zostaną zachęczone do wymiany informacji dotyczącej najlepszych praktyk; domaga się zwrócenia szczególnej uwagi na działania na rzecz rodziny we wszystkich aspektach zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym;

Większa liczba lepszych miejsc pracy

16. uważa za konieczne przyjęcie praktycznych środków w celu stworzenia programów w porozumieniu z partnerami społecznymi i wyspecjalizowanymi organami sektora publicznego lub/i prywatnego w celu promowania edukacji i szkolenia zawodowego oraz autentycznej realizacji kształcenia ustawicznego w celu lepszego wykorzystania wiedzy i społeczeństwa informacyjnego zgodnie z wymaganiami rynku pracy;

17. domaga się, by wspierane były wielostronne projekty mające na celu poprawę krajowych systemów kształcenia i szkolenia, a przez nie również europejskie projekty w tym zakresie, w przypadku których dostęp do możliwości kształcenia się i przyuczenia do zawodu postrzegany jest jako podstawowe prawo socjalne; jest wobec tego zdania, iż celem kształcenia ustawicznego musi być zbliżenie i uznawanie kwalifikacji zawodowych na szczeblu europejskim oraz oczekuje od przedsiębiorstw, w ramach ich odpowiedzialności społecznej i w porozumieniu z kompetentnymi instytucjami, uczestnictwa w procesie kształcenia i uzyskiwania dodatkowych kwalifikacji.

18. wzywa Komisję do przyjęcia, w odniesieniu do nowej strategii na lata 2007-2012 na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, bardziej skutecznego podejścia do przyczyn i skutków wypadków przy pracy, w związku z tym wzywa do:

- rewizji dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy, bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią⁽¹⁾,
- rewizji dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (skodyfikowana wersja dyrektywy 90/394/EWG)⁽²⁾,
- rozszerzenia zakresu dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽³⁾ celem włączenia środków przeciwko molestowaniu w miejscu pracy oraz objęcia osób pracujących na własny rachunek, osób pracujących na odległość i osób pracujących w domu;
- przygotowania projektu dyrektywy dotyczącej zaburzeń systemu mięśniowo-szkieletowego w miejscu pracy, poświęconej problemowi pracy powtarzalnej;

19. wierzy, że istotne jest, aby Państwa Członkowskie poprawiły warunki dla firm rozpoczynających działalność i wspierały istniejące MŚP poprzez perspektywiczne środki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; środki te powinny być skierowane w szczególności do sektora informacyjnego i komunikacyjnego, a także do sektora usług, jako że sektory te posiadają szczególnie wysoki potencjał tworzenia miejsc pracy;

20. wzywa Komisję do wzmocnienia i wyjaśnienia pierwotnego lizbońskiego celu dotyczącego wykorzenia ubóstwa przez przyjęcie jasnego celu przewodniego dla UE dotyczącego zredukowania poziomów ubóstwa mierzonego przez PKB do 2010 roku i opracowania zespołu standardów integracji społecznej, za pomocą których oceniane będą rezultaty strategii dotyczącej integracji społecznej;

21. wzywa Radę i Komisję do utrzymania i wzmocnienia strategii integracji społecznej jako odrębnej i widocznej strategii samej w sobie w szeroko zakrojonym procesie ochrony socjalnej i integracji społecznej;

22. wierzy, że szczególnie ważne jest, aby Państwa Członkowskie w większym stopniu wykorzystywały środki przekształcania niezgłoszonej działalności zarobkowej w legalne zatrudnienie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 28.11.1992, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.

Czwartek 26 maj 2005

Mobilność

23. wzywa do sporządzenia szczegółowego sprawozdania w sprawie ekonomicznych skutków odmowy pracownikom z nowych Państw Członkowskich dostępu do zatrudnienia w innych Państwach UE, do którego dołączone byłyby propozycje rozwiązania napotykaných problemów;

24. wzywa do poprawienia i rozszerzenia zakresu dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług⁽¹⁾; uważa, że transgraniczna współpraca pomiędzy inspektoratami powinna być zwiększona i wzywa Komisję do zbadania możliwości ustanowienia europejskiej platformy współpracy pomiędzy nimi — społecznego Europolu;

25. wzywa do uwzględnienia w szczegółowych przepisach zawartych w załącznikach do rozporządzenia (EWG) nr 883/2004 (nowego rozporządzenia koordynującego, które uzupełniające rozporządzenie 1408/71)⁽²⁾, potrzeby i chęci mobilności w taki sposób, aby postanowienia wykonawcze uczyniły mobilność rzeczywistością, a nie jedynie teoretycznym zapisem, jak ma to miejsce w przypadku tekstu samego rozporządzenia;

26. przypomina w związku z tym swoje wezwanie do wprowadzenia instrumentu legislacyjnego odnoszącego się do przeprowadzania wcześniejszych, wiążących testów skutków transgranicznych w obszarze prawa socjalnego i podatkowego („Test europejski”), w myśl swojej rezolucji z dnia 28 maja 1998 r. w sprawie sytuacji pracowników przygranicznych w Unii Europejskiej⁽³⁾;

27. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji przedstawienia propozycji usunięcia przeszkód dla mobilności na rynku pracy, zwłaszcza tych wynikających z zakładowych planów emerytalnych, i wzywa do przedstawienia takich propozycji, o ile to możliwe, w tym roku;

Wspieranie integracji i spójności społecznej

28. uważa, że chociaż posiadanie zatrudnienia jest najważniejszym elementem integracji społecznej jednostek, to potrzebna jest ponadto rozsądna polityka społeczna w celu zagwarantowania wszystkim prawa do ochrony socjalnej i spójności społeczeństw Państw Członkowskich;

29. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji ogłoszenia roku 2010 europejskim rokiem walki z wykluczeniem i ubóstwem; ubolewa nad faktem, że spotkanie Rady Europejskiej w marcu 2005 r. w Brukseli zawęziło cele społecznej integracji i zwalczania ubóstwa do środków przeciwko ubóstwu dzieci; wzywa Komisję i Radę Zatrudnienia i Spraw Socjalnych do zapewnienia osiągnięcia pierwotnych celów lizbońskich, a zwłaszcza zredukowania ubóstwa w Unii, i do zapewnienia wdrożenia wszystkich elementów ustanowionych w ramach otwartej metody koordynacji środków przeciwko ubóstwu i wykluczeniu społecznemu;

30. popiera zamiar Komisji podjęcia praktyki intensywnej konsultacji dotyczącej braków w istniejących systemach ochrony socjalnej; uważa, że wszystkie strony powinny być w nią zaangażowane;

31. popiera zamiar Komisji rozszerzenia otwartej metody koordynacji zainicjowanej w grudniu 2004 r. do całościowej procedury dla długookresowej opieki i opieki zdrowotnej; uważa, że w tym kontekście powinny zostać przyjęte kryteria jakościowe, które zagwarantują przysługujące wszystkim prawo do nieprzekraczającej możliwości finansowych opieki opartej na solidarności; uważa, że w związku z tym opieka zdrowotna nie może być podporządkowana zasadom wewnętrznego rynku i konkurencji;

Walka z dyskryminacją

32. przypomina, że kwestia równouprawnienia musi być włączona do wszystkich polityk Wspólnoty, gdyż jest to jedyna droga do zapewnienia trzech głównych elementów równej jakości życia kobiet: świadomości, szans i sukcesu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1. Dyrektywa zmieniona Traktatem o przystąpieniu z 2003 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 195 z 22.6.1998, str. 49.

Czwartek 26 maj 2005

33. wyraża rozczarowanie brakiem skutecznych projektów służących promowaniu ściślejszej kontroli i ocenie postępu równouprawnienia i środków ułatwiających pogodzenie pracy i życia rodzinnego, pomagających tym, którzy utrzymują osoby niezdolne do pracy i ogólnie zwiększających elastyczność czasu pracy; wzywa Komisję do surowszej kontroli przestrzegania istniejącego ustawodawstwa oraz, w stosownych przypadkach, składania projektów zmian, w tym nakładania kar; wzywa Komisję do sporządzenia specjalnego planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn z położeniem szczególnego nacisku na zlikwidowanie przepaści w wysokości płac; wzywa, w tym kontekście, Komisję do ogłoszenia dnia 31 maja europejskim dniem działań na rzecz „równej płacy za równą pracę”;

34. zdecydowanie wspiera zamiar zorganizowania europejskiego roku równych szans;

35. z zadowoleniem przyjmuje powołanie Europejskiego Instytut ds. Równouprawnienia Płci, którego celem jest wypełnienie luki informacyjnej w sprawach dotyczących równouprawnienia, uważa, że przyczyni się to do wyraźniejszego postrzegania kwestii równości kobiet i mężczyzn; uważa, że umiejscowienie Instytutu w jednym z dziesięciu nowych Państw Członkowskich byłoby korzystne i przyczyniłoby się do zbliżenia nowych i starych Państw Członkowskich;

36. wzywa Komisję do uzupełnienia Agendy Społecznej dyrektywą zakazującą dyskryminacji osób niepełnosprawnych; wzywa do przywiązywania większego politycznego znaczenia do europejskiego planu działania w sprawie równych szans dla osób niepełnosprawnych i do wykorzystywania planu działania jako instrumentu rzeczywistej zmiany; wzywa do używania planu działania jako głównego narzędzia włączenia niepełnosprawności do głównego nurtu polityki, w czym musi zawierać się składanie przez Państwa Członkowskie sprawozdań w sprawie transpozycji zawartych w prawodawstwie UE przepisów dotyczących niepełnosprawności; domaga się, aby Państwa Członkowskie aktywnie angażowały organizacje osób niepełnosprawnych na szczeblu krajowym w ten proces i aby plan działania wymagał politycznej widoczności i debaty z Parlamentem Europejskim i Radą Unii Europejskiej, oraz zalecenia co do przyszłych działań;

37. wzywa do opracowania dyrektywy mającej na celu zakazanie dyskryminacji osób ze względu na wiek w zakresie dostępu do towarów i usług;

Dialog społeczny i ustawodawstwo socjalne

38. odnotowuje zamiar Komisji wydania Zielonej Księgi dotyczącej ustanowienia praw pracowniczych w celu uproszczenia ich zasad; uważa, że europejska polityka nie może powodować wypaczenia osiągnięć społecznych; w tym kontekście zwraca uwagę na art. III-209 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, który przewiduje harmonizację środków dotyczących zatrudnienia i warunków życia i pracy, z jednoczesnym zachowaniem postępu;

39. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji odnoszącą się do międzynarodowego transgranicznego dialogu społecznego; wzywa Komisję także do wsparcia tego dialogu społecznego przez wyznaczenie na jego potrzeby personelu i żywi nadzieję, że partnerzy dialogu społecznego poprą ten projekt;

40. wzywa Komisję do przedłożenia projektu zmiany dyrektywy Rady 94/45/WE⁽¹⁾, jak obiecano w 2002 r., przy czym najważniejszymi celami są: i) poszerzenie zakresu i wzmocnienie prawa do informacji i konsultacji w przypadku reorganizacji oraz ii) poprawa możliwości działania przedstawicieli pracowników w Europejskiej Radzie Zakładowej;

41. uważa, że lizboński cel większej liczby lepszych miejsc zatrudnienia zapewniających stały dochód powyżej progu ubóstwa zostanie osiągnięty, gdy Państwa Członkowskie podejmą odpowiedzialność za wdrażanie i stosowanie obowiązującej legislacji oraz gdy struktury będą wystarczająco nowoczesne i dynamiczne i będą zapewniać Europejczykom zabezpieczenie społeczne i pewność prawną; wzywa zatem Komisję do przedstawienia projektów:

- dyrektywy mającej na celu ochronę praw pracowników w przypadku restrukturyzacji,
- dyrektywy dotyczącej zwolnień poszczególnych pracowników,
- dyrektywy dotyczącej ochrony socjalnej w związku z nowymi formami zatrudnienia,

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.U. L 254 z 30.9.1994, str. 64). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/74/WE (Dz.U. L 10 z 16.1.1998, str. 22).

Czwartek 26 maj 2005

- dyrektywy w sprawie kontroli przestrzegania minimalnych przepisów,
  - dyrektywy w sprawie minimalnych norm w zakresie zabezpieczenia społecznego;
42. zauważa, że Agenda Społeczna przewiduje ustanowienie Forum Restrukturyzacji Przedsiębiorstw; w związku z tym wzywa Komisję do włączenia do Agendy propozycji Grupy Gyllenhammar odnośnie do przygotowywania przez duże przedsiębiorstwa corocznych raportów socjalnych;
43. wzywa Państwa Członkowskie do zacieśnienia współpracy i wymiany dobrych praktyk za pośrednictwem otwartej metody koordynacji, która jest skutecznym instrumentem tworzenia polityki w obszarze zatrudnienia, ochrony socjalnej, wykluczenia społecznego, rent i emerytur oraz opieki zdrowotnej;
44. wzywa Radę i Komisję do zapewnienia odpowiedniej ochrony socjalnej pracowników czasowych agencji poprzez posunięcie naprzód aktualnych projektów dyrektywy w sprawie pracowników czasowych agencji;
45. wierzy, że powiązania pomiędzy dwoma stronami sektora, w formie porozumień, muszą zostać wzmocnione na wszystkich poziomach; wzywa zatem Komisję do przedstawienia propozycji dotyczących dobrowolnych ram dla międzynarodowych wspólnych negocjacji obejmujących obydwie poziomy: zarówno międzysektorowy, jak sektorowy i przedsiębiorstw;
46. wzywa właściwą komisję do regularnego monitorowania realizacji Agendy Społecznej;
47. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.
-